



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 38/01-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2001 predbežne prerokoval podnet M. M., bytom K., na začatie konania vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 15 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného úradu Levice – odbor sociálnych vecí, stále pracovisko Želiezovce, z 9. apríla 2001 sp. zn. E-241/EBA/2001/05198 a takto

### **r o z h o d o l :**

Podnet M. M. na začatie konania **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 21. mája 2001 doručené podanie M. M., bytom K. (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „podanie na Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci začatia konania o porušovaní základných ľudských práv a slobôd orgánmi štátnej správy Slovenskej republiky“, v ktorom navrhovateľ namietal porušenie svojho práva podľa čl. 15 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného úradu Levice – odbor sociálnych

vecí, stále pracovisko Želiezovce (ďalej len „okresný úrad“), z 9. apríla 2001 sp. zn. E-241/EBA/2001/05198.

Z obsahu podania navrhovateľa ústavný súd usúdil, že ide o podnet na začatie konania podľa čl. 130 ods. 3 ústavy. Z podnetu vyplýva, že navrhovateľ na základe predmetného rozhodnutia okresného úradu poberá dávku sociálnej pomoci vo výške 485,- Sk mesačne, čo považuje za „výsmech chudoby, demokracie a právneho štátu“ a za stav, v ktorom je porušované jeho „najzákladnejšie ústavné, ľudské a prirodzené právo ... na život“, keďže ho ním „orgán štátnej správy ‚odsúdil‘ na smrť hladom.“ Navrhovateľ svoje presvedčenie o protiústavnosti napadnutého rozhodnutia dokumentuje tým, že dávka sociálnej pomoci v určenej výške nestačí ani na pokrytie jeho základných životných potrieb a takýchto potrieb jeho manželky a dvoch maloletých detí.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu vrátane podnetu podľa čl. 130 ods. 3 ústavy ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na konanie. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ak ústavný súd nezistí priamu súvislosť medzi namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť podnetu a tento odmietne (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 31/98).

Podľa názoru ústavného súdu medzi namietaným porušením práva na život podľa čl. 15 ods. 1 ústavy a rozhodnutím príslušného orgánu štátnej správy o priznaní a výške dávky sociálnej pomoci nie je priama súvislosť. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že právo navrhovateľa, ktorého porušenie namietal, nemohlo byť napadnutým rozhodnutím okresného úradu porušené, rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.